

Pressemeddelelse den 08. Februar 2007

Må man gerne lyve?

Det er måske ikke nyt, men det er lige forstemmende hver gang man griber de folkevalgte i at lyve.

I dag har Købehavns Teknik- og miljøudvalg besluttet at indstille Jagtvej 69 til nedrivning. Vi er flere grupper, der har søgt at hindre denne ulykkelige beslutning.

Jagtvej 69 er blevet offer på et politisk alter, hvor ingen tør stå ved deres ansvar. Bygningen er blevet kastebold på det mest uværdige grundlag.

Listen af politisk sjusk i sagen om Ungdomshuset og siden Jagtvej 69 er lang. Vi vil her blot føje de mest aktuelle til.

I første omgang opfordrer politiet Faderhuset om at søge nedrivningstilladelse af Jagtvej 69. Det har de ikke bemyndigelse til.

Vores højt besungne demokrati bygger på en tredeling af magten og her er politiets rolle formuleret direkte i grundlovens §3, som den udøvende magt. Det tangerer det grundlovsstridige at politiet tager direkte stilling i denne sag.

Museumslovens § 24, stk. 3 indeholder en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen skal underrette vedkommende kulturhistoriske museum om modtagne anmeldelser af nedrivning. Så vidt vi er oplyst og som direktør Jørgen Selmer selv udtaler til Politiken, er dette ikke sket. Altså endnu en overtrædelse.

Teknik- og Miljøudvalget har på to på hinanden følgende møder valgt at udsætte beslutningen om nedrivning af Jagtvej 69 med begrundelsen "at man ville undersøge husets kulturhistoriske værdi nøjere". Der ligger stadig i skrivende stund, os bekendt, ikke en eneste faktuel oplysning om Jagtvej 69's kulturhistoriske værdi.

Huset rummer en historie om København og dens arbejderbevægelse, som ikke findes andetsteds. Hver enkelt sten er betalt af arbejdernes egne penge, for den daværende regering ønskede, som det nuværende bystyre, ikke et sådant hus.

Det kan meget vel være at man ikke er enig endsige forstår de ting der er foregået i Ungdomshuset det sidste kvarte århundrede. Det bør dog ikke afholde en fra at tage stilling til at det er et 110 år gammelt unikt kultursted, der har haft en uvurderlig betydning i den danske arbejderbevægelses historie.

Plan og Arkitektur har lavet en indstilling til Teknik- og Miljøudvalget, det er den der skal danne grundlag for udvalgets beslutning. Man må rimeligvis formode at der i en sådan rapport skulle findes oplysninger om, den kulturhistoriske værdi. Dette er ikke tilfældet, i rapporten findes der ikke en eneste faktuel oplysning om Jagtvej 69.

Til gengæld skriver Plan og Arkitektur i overskriften på notatet, "Ungdomshuset". Det indikerer med al ønskelig tydelighed at det er en politisk sag, hvor man udelukkende forholder sig til Ungdomshuset og ikke som man siger til offentligheden – Jagtvej 69 og dets kulturhistoriske værdi.

Man hævder ligeledes at der ikke er fortilfælde for at bevare bygninger udelukkende med baggrund i deres kulturhistoriske værdi, det passer heller ikke. På Vesterbro valgte man at bevare nogle ret usle rønner, da de var de eneste af sin art, der kunne bevidne de kummerlige vilkår arbejderklassen levede under i begyndelsen af det forrige århundredes.

Der nævnes heller ikke nogle af de mange vægtige historiske begivenheder, der har fundet sted på Jagtvej 69. Skal Teknik- og Miljøudvalget have en reel chance for at vurdere Jagtvej 69's kulturhistoriske værdi, kræver vel i det mindste at de kender til historien.

Plan og Arkitektur henviser yderligere til vigtige dokumenter, som man "ikke kan finde". Vi mener at vide at det blot drejer sig om at lede det rigtige sted, men det har man åbenbart ikke fundet nødvendigt.

Det er ikke rimeligt i en demokratisk proces at en så vigtig beslutning ikke er funderet i faktisk viden.

Jagtvej 69 ligger som en perle trukket lidt tilbage fra fortovet og den store trappe byder gæsterne velkommen. Som man ved selvsyn kunne se lørdag den 20. januar, tager huset sig fantastisk ud med rød løber og levende lys på trappen. Jagtvej 69 eksponerer sig med en pompøs fremtoning, men er sig stadig sin arv bevidst og slår dørene op for mange af de mennesker, der til daglig ikke har råd til byens væsentlig dyrere kulturudbud. Det har huset gjort i stort set samtlige de 110 år det har eksisteret.

Jagtvej 69 er det eneste af sin art i et kvarter der mere end noget andet sted har båret arbejderbevægelsens historie op gennem tiden. At Socialdemokratiet ikke finder det nødvendigt at bevare en sådan kulturskat, der repræsenterer velfærdsstatens og socialdemokratiets vugge, er helt uforståeligt.

Nørrebro har sin egen historie og identificerer sig stadig stærkt med denne. Det er vigtigt at bevare denne viden for eftertiden. Set i det perspektiv mener vi at Jagtvej 69 bærer en uvurderlig kulturhistorisk arv, ikke alene for arbejderbevægelsen og internationale bevægelser, men også for det kvarter hvor det har til huse.

At de folkevalgte i den grad holder deres vælgere for nar er dybt krænkende for demokratiet og retsfølelsen. Denne sag er på mange måder ulykkelig, men at man tyr til løgn, sjuksk og fortællinger gør blot ondt værre.

Man må ikke håbe at dette er standarten for politiske beslutninger i Danmark, for så er vi godt nok ilde stedt.

Las Thomsen
Universal Music
Promotion Director

Johan Olsen
Biokemiker og sanger i Magtens Korridorer

Anne Eltard

Musiker og underviser